

lui, își băteau joc de El zicând: „Bucură-te, regele iudeilor!” Și, scuipându-l, luau trestia și-l loveau peste cap. Și, după ce și-au bătut joc de El, l-au dezbrăcat de mantie, l-au îmbrăcat cu hainele lui și l-au dus să-l răstignească.

Pe când ieșeau, au găsit un om din Cirene, pe nume Simon, pe acesta l-au silit să-i ducă crucea. Și, ajungând în locul numit Golgota, care înseamnă „Locul Căpățânii”, i-au dat să bea vin amestecat cu fiere; dar El, gustând, n-a voit să bea. Și, după ce l-au răstignit, i-au împărțit hainele aruncând sortii. Apoi s-au așezat acolo să-l păzească. Și i-au pus deasupra capului învinuirea scrisă adusă lui: „Acesta este Isus, regele iudeilor.” Atunci au răstignit împreună cu El și doi tâlhari, unul la dreapta și altul la stânga. Trecătorii îl huleau clătînând din cap și spunând: „Tu, care dărași Templul și îl clădești la loc în trei zile, salvează-te pe tine însuși, dacă ești Fiul lui Dumnezeu, și coboară de pe cruce!” La fel și arhierii îl luau în râs împreună cu cărturarii și bătrânii și spuneau: „Pe alții i-a salvat, pe sine nu se poate salva; este regele lui Israel: să coboare acum de pe cruce și vom crede în el! S-a încrezut în Dumnezeu; să-l scape acum, dacă îl vrea, fiindcă a spus: «Sunt Fiul lui Dumnezeu»”. Chiar și tâlharii răstigniți împreună cu El îl insultau. De la ceasul a șaselea s-a făcut întuneric pe întreg pământul până la ceasul al nouălea. Iar pe la ceasul al nouălea, a strigat Isus cu glas puternic: „Eli, Eli, léma sabahtáni?”, ceea ce înseamnă: „Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit?” Iar unii dintre cei care stăteau acolo, auzind, ziceau: „Pe Ilie îl strigă acesta.” Și îndată, unul dintre ei alergând, a luat un burete, l-a umplut cu oțet și, punându-l într-o trestie, i-a dat să bea. Iar ceilalți ziceau: „Lasă, să vedem dacă vine Ilie să-l salveze!” Dar Isus, strigând iarăși cu glas mare, și-a dat duhul. Și, iată, catapeteasma Templului s-a sfâșiat în două, de sus până jos, și pământul s-a cutremurat, și stâncile s-au despicat, și mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților adormiți s-au sculat și, ieșind din morminte, după învierea lui, au intrat în cetatea sfântă și s-au arătat multora. Iar centurionul și cei care erau cu el ca să-l păzească pe Isus, văzând cutremurul și cele întâmplătoare, s-au înspăimântat foarte tare

și au zis: „Cu adevărat acesta era Fiul lui Dumnezeu!” Și erau acolo multe femei care priveau de departe, cele care îl urmaseră pe Isus încă din Galileea, slujindu-l; printre ele erau Maria din Magdala și Maria, mama lui Iacob și a lui Iosif, și mama fiilor lui Zebedeu. Când s-a făcut seară, a venit un om bogat din Arimateea, pe nume Iosif, care era și el ucenic al lui Isus; acesta, mergând la Pilat, a cerut trupul lui Isus. Atunci Pilat a poruncit să-i fie dat. Și, luând trupul, Iosif l-a înfășurat într-un giulgiu curat și l-a pus într-un mormânt nou, pe care îl săpase în stâncă, și, rostogolind o piatră mare la intrarea mormântului, a plecat. Erau acolo Maria din Magdala și cealaltă Marie, șezând dinaintea mormântului. A doua zi, cea de după ziua de pregătire, s-au adunat arhierii și fariseii la Pilat zicând: „Domnia ta, ne-am amintit că înșelătorul acela a spus pe când era încă în viață: «Peste trei zile voi învia.» Poruncește, așadar, ca mormântul să fie asigurat cu pază până în a treia zi, ca nu cumva să vină ucenicii lui să-l fure și să spună poporului: «A înviat din morți!», și înșelăciunea din urmă va fi mai rea decât cea dintâi”. Pilat le-a zis: „Aveți strajă: mergeți și asigurați-l cum știți.” Iar ei s-au dus și au asigurat mormântul pecetluind piatra și punând strajă.

Cuvântul Domnului

Calendarul săptămânii 29 martie - 5 aprilie 2026

29	D	DUMINICA FLORIILOR; Sf. Eustasie, ep.
30	L	Sf. Ioan Climac (Scărarul), abate
31	M	Sf. Veniamin, diacon m.
1	M	Sf. Hugo, ep.
2	J	JOIA SFÂNTĂ; Sf. Francisc de Paola, pustnic
3	V	VINEREA SFÂNTĂ; Ss. Sixt I, pp.; Benignus și Evagrie din Tomis, m.
4	S	SÂMBĂTA SFÂNTĂ; Sf. Isidor, ep. inv.
5	D	ÎNVIEREA DOMNULUI; Ss. Vincențiu Ferrer, pr.; Irina, m.

29 martie 2026 • DUMINICA FLORIILOR • Sf. Eustasie, ep.

LECTURA I

Fața nu mi-am întors-o de la ocară și știu că nu voi fi dat de rușine

Citire din cartea profetului Isaia Is 50, 4-7

Domnul, Stăpânul meu, mi-a dat limbă de ucenic, ca să știu să aduc celui ostenit cuvânt de alinare. În fiecare dimineață îmi trezește urechea, ca să ascult ca un ucenic. Domnul, Stăpânul meu, mi-a deschis urechea, iar eu nu m-am împotrivit și nici nu m-am dat înapoi. Spatele mi l-am dat celor care mă loveau și obraji, celor care îmi smulgeau barba, iar fața nu mi-am întors-o de la ocară și de la scuipat. Domnul, Stăpânul meu, îmi vine în ajutor; de aceea nu m-am lăsat doborât, de aceea mi-am întărit fața ca de cremene și știu că nu voi fi dat de rușine.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 21/22, 8-9; 17-18a; 19-20; 23-24. (R: 2a)

R: Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit?

Toți cei care mă văd își bat joc de mine, strâmbă din buze și își clatină capul: „S-a încrezut în Domnul: să-l izbăvească, să-l elibereze, dacă îl îndrăgește.” **R:**

Căci m-au înconjurat câini mulți, ceață de răufăcători m-au împresurat. Mi-au strâpuns mâinile și picioarele, îmi pot număra toate oasele. **R:**

și-au împărțit hainele mele și pentru cămașa mea au tras la sorti. Dar Tu, Doamne, nu te îndepărta, tăria mea, grăbește-te să mă ajuti! **R:**

Voi vesti numele tău fraților mei, în mijlocul adunării te voi lăuda: „Cei care vă temeți de Domnul lăudați-l, toată seminția lui Iacob preamăriți-l! Temeți-vă de El, toată seminția lui Israel!” **R:**

LECTURA II

S-a umilit pe sine; de aceea și Dumnezeu l-a înălțat

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Filipeni Fil 2, 6-11

Fraților, Cristos Isus, deși din fire Dumnezeu, nu s-a agățat de egalitatea sa cu Dumnezeu, ci s-a despuiat de sine luând fire de rob, făcându-se asemenea oamenilor și arătându-se la înfățișare ca un om, s-a umilit pe sine făcându-se ascultător până la moarte, și încă moartea pe cruce. De aceea și Dumnezeu l-a înălțat și i-a dăruit Numele care este mai presus de orice nume, pentru ca în numele lui Isus să se plece tot genunchiul: al celor din cer, al celor de pe pământ și al celor de dedesubt și toată limba să dea mărturie că Isus Cristos este Domn spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Fil 2, 8-9

Cristos s-a făcut pentru noi ascultător până la moarte, și încă moartea pe cruce. De aceea și Dumnezeu l-a înălțat și i-a dăruit Numele care este mai presus de orice nume.

EVANGHELIA

Ce vreți să-mi dați și-l voi da în mâinile voastre?

+ *Pătimirea Domnului nostru Isus Cristos după Matei 26,14 – 27,66*

Foaia liturgică este un instrument liturgic pus la dispoziție de Actualitatea Creștină, revista Arhiecezei Romano-Catolice de București / www.actualitatea-crestina.ro

În vremea aceea, unul din cei doisprezece, numit Iuda Iscariotul, s-a dus la arhieriei și le-a spus: „Ce-mi dați ca eu să-l dau pe mâna voastră?” Iar ei i-au hotărât treizeci de arginți. Și de atunci căuta un prilej potrivit ca să-l dea pe mâna lor. În prima zi a Azimelor, s-au apropiat ucenicii de Isus spunându-i: „Unde vrei să-ți pregătim ca să mâncăm Paștele?” Iar El le-a spus: „Mergeți în cetate, la cutare, și spuneți-i: « Învățătorul zice: Timpul meu este aproape. La tine voi face Paștele, cu uceniciei mei. »” Și ucenicii au făcut precum le rânduse Isus și au pregătit Paștele. Iar când s-a făcut seară, El s-a așezat la masă cu cei doisprezece. Și pe când mâncau, le-a zis: „Adevăr vă spun, unul dintre voi mă va trăda”. Întristându-se peste măsură, ei au început să-i spună fiecare: „Nu cumva sunt eu, Doamne?” Iar El le-a răspuns: „Cel care și-a întins cu mine mâna în blid, acela mă va trăda. Fiul Omului merge după cum este scris despre El; însă vai de omul acela prin care este trădat Fiul Omului! Mai bine îi era omului aceluia dacă nu se naștea”. La rândul său Iuda, cel care l-a trădat, a zis: „Nu cumva sunt eu, Învățătorule?” I-a răspuns: „Tu ai zis”. Pe când mâncau, Isus a luat pâinea, a binecuvântat-o, a frânt-o și a dat-o ucenicilor zicând: „Luați, mâncați: acesta este trupul meu”. Apoi, luând potirul și aducând mulțumire, le-a dat lor zicând: „Beți din acesta toți: acesta este sângele meu, al Legământului, care pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor. Vă spun că nu voi mai bea din acest rod al viței până în ziua aceea când îl voi bea împreună cu voi, nou, în împărăția Tatălui meu.” Și, după ce au cântat psalmii, au plecat spre Muntele Măslinilor. Atunci Isus le-a zis: „Voi toți vă veți poticni din pricina mea în noaptea aceasta, căci este scris: Voi bate păstorul și se vor risipi oile turmei. Dar după ce voi învia, voi merge înaintea voastră în Galileea.” Petru, răspunzând, i-a zis: „Chiar dacă toți se vor poticni din pricina ta, eu nu mă voi poticni niciodată.” Isus i-a zis: „Adevăr îți spun: în această noapte, înainte să cânte cocoșul, de trei ori mă vei tăgădui.” Petru i-a zis: „Chiar de-ar trebui să mor împreună cu tine, nu te voi tăgădui.” Și toți ziceau la fel.

Atunci Isus a venit împreună cu ei într-un loc numit Gestemani și le-a spus ucenicilor: „Stați aici până mă voi duce acolo să mă rog”.

Și, luându-i cu sine pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zebedeu, a început a se întrista și a se neliniști.

Atunci le-a spus: „Întristat e sufletul meu până la moarte; rămâneți aici și vegheați împreună cu mine!” Și, mergând puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ rugându-se și spunând: „Tată, dacă e cu putință, să treacă de la mine paharul acesta; însă nu cum vreau eu, ci cum vrei Tu.” Apoi a venit la ucenici și i-a găsit dormind; atunci i-a zis lui Petru: „Așa, n-ați putut veghea nici măcar un ceas împreună cu mine? Vegheați și rugați-vă, ca să nu intrați în ispită!

Căci spiritul este plin de avânt, dar trupul este slab.” Iarăși s-a dus, a doua oară, și s-a rugat zicând: „Tată, dacă nu e cu putință să treacă acest pahar fără să-l beau, facă-se voia ta!” Și venind iarăși, i-a găsit adormiți, căci ochii le erau îngreuiți. Și, lăsându-i iarăși, s-a dus și s-a rugat a treia oară, spunând aceleași cuvinte. Atunci a venit la ucenici și le-a spus: „Dormiți de acum și vă odihniți! Iată, s-a apropiat ceasul și Fiul Omului e dat pe mâna păcătoșilor. Sculați-vă, să mergem! Iată, s-a apropiat cel care mă trădează.” Pe când încă mai vorbea, a venit Iuda, unul din cei doisprezece, și împreună cu el o mulțime mare cu săbii și ciomege, de la arhieriei și de la bătrânii poporului. Iar cel care îl trăda le dăduse un semn spunând: „Cel pe care îl voi săruta, acela este: prindeți-l!” Și îndată s-a apropiat de Isus și i-a zis: „Bucură-te, Rabbi!” Și l-a sărutat. Dar Isus i-a zis: „Prietene, pentru asta ai venit!” Atunci ei, apropiindu-se, au pus mâna pe Isus și l-au prins. Și iată, unul dintre cei care erau cu Isus, întinzându-și mâna, și-a scos sabia, l-a lovit pe slujitorul marelui preot și i-a tăiat urechea. Atunci i-a zis Isus: „Pune-ți sabia la loc, căci toți cei care pun mâna pe sabie de sabie vor pieri. Sau crezi că nu pot să-l rog pe Tatăl meu și El să-mi dea îndată mai bine de douăsprezece legiuni de îngeri? Dar cum se vor împlini Scripturile că așa trebuie să fie?” În ceasul acela a zis Isus mulțimilor: „Ca la un tâlhar ați ieșit cu săbii și ciomege, ca să mă prindeți! Zi de zi ședeam în Templu învățând, și nu m-ați arestat; dar toate acestea s-au petrecut ca să se îplinească Scripturile profeților.” Atunci ucenicii, părăsindu-l cu toții, au fugit. Iar cei care îl prinseseră pe Isus l-au dus la Caiafa, marele preot, unde erau adunați cărturarii și bătrânii. Iar Petru îl urma de

departe, până în curtea marelui preot și, intrând acolo, s-a așezat împreună cu slugile ca să vadă sfârșitul. Iar arhieriei și tot sinedriul căutau o mărturie mincinoasă împotriva lui Isus ca să-l osândească la moarte și nu găseau, deși veniseră mulți martori mincinoși. În cele din urmă au venit doi și au zis: „Acesta a spus: « Pot să nimicesc Templul lui Dumnezeu și în trei zile să-l clădesc iarăși. »” Și, ridicându-se, marele preot i-a spus: „Nu răspunzi nimic? Ce mărturie dau aceștia împotriva ta?” Dar Isus tăcea. Atunci marele preot i-a spus: „Te conjur pe Dumnezeu cel viu să ne spui dacă tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu!” Isus i-a răspuns: „Tu ai zis. Și vă mai spun: de acum înainte îl veți vedea pe Fiul omului șezând de-a dreapta Puterii și venind pe norii cerului.” Atunci marele preot și-a sfâșiat veșmintele spunând: „A hulit! Ce nevoie mai avem de martori? Iată acum ați auzit blasfemia. Ce vi se pare?” Iar ei au răspuns: „Este vrednic de moarte!” Atunci l-au scuiat în față și l-au lovit cu pumnii, iar alții i-au dat palme spunând: „Profetește-ne, Cristoase, cine este cel care te-a lovit?” Iar Petru ședea afară în curte. Și s-a apropiat de el o slujnică zicând: „Și tu erai cu Isus Galileeanul.” Dar el a tăgăduit în fața tuturor spunând: „Nu știu ce zici.” Și, ieșind el către poartă, l-a văzut alta și le-a zis celor de acolo: „Acesta era cu Isus Nazarineanul.” Și iarăși a tăgăduit cu jurământ: „Nu-l cunosc pe omul acesta.” Și după câțva timp, apropiindu-se cei care stăteau acolo, i-au spus lui Petru: „Cu adevărat și tu ești dintre ei, căci și graiul o arată.” Atunci el a început să se blesteme și să jure: „Nu-l cunosc pe omul acesta!” Și îndată a cântat cocoșul. Atunci și-a amintit Petru de cuvântul lui Isus, care îi spusese: „Înainte să cânte cocoșul, de trei ori mă vei tăgădui.” Și, ieșind afară, a plâns amar. Și când s-a făcut dimineață, au ținut sfat toți arhieriei și bătrânii poporului împotriva lui Isus, ca să fie dat la moarte. Și, legându-l, l-au dus și l-au predat lui Pilat, guvernatorul. Atunci Iuda, cel care îl vânduse, văzând că Isus a fost osândit, s-a căit și a înapoiat cei treizeci de arginți arhierieilor și bătrânilor zicând: „Am greșit vânzând sânge nevinovat.” Dar ei au spus: „Ce ne pasă? E treaba ta.” Și el, aruncând arginții în Templu, a ieșit și s-a dus să se

spânzure. Iar arhieriei, luând arginții, au spus: „Nu e îngăduit să-i punem în vistieria Templului, căci sunt preț de sânge.” Și, ținând sfat, au cumpărat cu ei „Țarina Olarului” pentru înmormântarea străinilor. De aceea se numește țarina aceea, până azi, „Țarina Sângelui”. Atunci s-a împlinit ceea ce fusese spus prin Ieremia profetul care zice: „Și au luat cei treizeci de arginți, prețul Celui prețuit, pe care l-au prețuit fiii lui Israel, și i-au dat pe Țarina Olarului, după cum mi-a poruncit mie Domnul”.

Isus a fost adus în fața guvernatorului și guvernatorul l-a întrebat: „Tu ești regele iudeilor?” Iar Isus i-a răspuns: „Tu zici.” Și la învinuirile aduse lui de arhieriei și de bătrâni nu răspundea nimic. Atunci i-a zis Pilat: „Nu auzi de câte te învinuiesc aceștia?” Dar nu i-a răspuns la nicio învinuire, încât guvernatorul s-a mirat foarte tare. La fiecare sârbătoare, guvernatorul obișnuia să elibereze mulțimii un deținut pe care îl voiau. Aveau atunci un deținut vestit, pe nume Baraba. Așadar, când s-au adunat, Pilat le-a zis: „Pe cine vreți să vă eliberez: pe Baraba, sau pe Isus, cel numit Cristos?” Căci știa că din invidie îl dăduseră pe mâna lui. Dar, pe când ședea el pe scaunul de judecată, soția lui i-a trimis vorbă: „Să n-ai nimic cu dreptul acela, căci mult am suferit azi în vis din pricina lui.” Însă arhieriei și bătrânii au înduplecat mulțimile ca să-l ceară pe Baraba, iar pe Isus să-l dea pieirii. Iar guvernatorul le-a răspuns: „Pe care din cei doi vreți să vi-l eliberez?” Ei au zis: „Pe Baraba.” Le-a zis Pilat: „Atunci ce să fac cu Isus, cel numit Cristos?” Toți au răspuns: „Să fie răstignit!” El a zis: „Dar ce rău a făcut?”, însă ei mai tare strigau: „Să fie răstignit!” Văzând Pilat că nu folosește la nimic, dimpotrivă, se stârnea tulburare, luând apă s-a spălat pe mâini în fața mulțimii, zicând: „Nevinovat sunt de sângele acestuia. Voi veți vedea!” Și tot poporul a răspuns: „Sângele lui să fie asupra noastră și asupra copiilor noștri!” Atunci l-a eliberat pe Baraba, iar pe Isus, după ce a pus să-l biciuiască, l-a dat să fie răstignit. Atunci soldații guvernatorului, luându-l pe Isus în pretoriu, au adunat toată cohorta și, dezbrăcându-l, i-au pus o mantie purpurie și, împletind o coroană de spini, i-au pus-o pe cap și o trestie în mâna dreaptă; și, îngenunchind înaintea